

parentibus suis illa cū sacrificare. Inuenit orderi segetē.
atq; inde spicas marito regi. & eius consiliario mercurio
demonstrauit. Unde eandem & cererē uolunt. quę & quanta
mala n̄ a poetis. sed mysticis eorū literis memorie mandata
sint. sicut leone sacerdote p̄dente. ad olympiade matrē scribit
alexander. legant qui uolunt uel possunt & recolant quę legerunt
& uideant quib; hominib; mortuis. uel de quibus eorū factis. tam
quā diu sacra fuerint instituta. Absit ut eos quāuis deos habeat
sc̄i martyribus nr̄is. quos tam deos non habemus. ulla ex parte
audeant cōparare. Sic enī n̄ constituumus sacerdotes. nec offerim; sacri-
ficia martyrib; nr̄is. quia incōgruū. indebitū. illicitū ē. atq; uni-
dō tantūmodo debitū. ut nec criminibus suis. nec ludis eos turpissim;
oblectem. Vbi uel flagitia isti celebrant deorū suorū. sicū homines es-
sent. talia commiserunt. uel c̄ficta delectam̄ta demonū noxiarū.
si homines n̄ fuer̄. Ex isto genere demonū. socrates n̄ habet & d̄m. si
habet & d̄m. Sed fortasse homin; ab arte illa facienda deos. alieno &
innocenti illi importauer̄. talem d̄m. qui eadē arte excellere uolue-
r̄. Quid ergo plura. non esse sp̄s istos colendos. p̄pt̄ uitā beatā. quę post mo-
rtē futura ē. nullus uel mediocriter prudens ambigit. Sed for-
tasse dicturi s̄. deos quidē ēē om̄s bonos. demones autē. alios malos.
alios bonos. Et eos p̄ quos ad uitā inētm̄ beatā pueniamus. colendos
esse censēbunt. quos bonos opinantur. qđ quale sit. tā inuoluntarie se-
quenti uidendum ē. **EXPLICIT. VIII. LIBER. INCIPIT. VIII.**

DE BONIS ET MALIS DEOS ESSE QUIDĀ OPINATI SUNT.

Quidā uero de diis meliora sentientes. tantū eis honoris laudis
tribuerunt. ut nullū deorū malū credere auderent. Sed illi
quidē deos quosdā bonos. quosdā malos ēē dixerunt. demones quoq; ap-
pellauerunt nomine deorū. quāquā & deos. sed rariis nomine demonū.
Ita ut ipsū iouē. quē uolunt esse regē ac principē ceterorū. ab hominib;
faceant. demonem nūcupatū. Hi autē. qui om̄s deos n̄ nisi bonos esse asserunt.
& longe p̄stantiores eis hominibus. qui phibent boni. merito mouentur
demonū factis. quae negare n̄ possunt. ea q; ullomodo ad diis quos omnes
bonos uolunt cōmitti posse existimantes. differentiā int̄ deos & doe-
mones adhibere coguntur. Ut quicquid eis merito displicet in ope-
ribus. & affectibus prauis. quib; uim suā max̄ festant occulti sp̄s.

238